

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/98/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010384
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6123010384.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a JUDr. Jozefa Mikluša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. decembra 2023 v trestnej veci obžalovaného A. B. za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 18.09.2023, sp. zn. 7T/29/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., trvalým pobytom D. X, E.,

o d s u d z u j e

podľa § 289 ods. 3, § 54 Tr. zák., § 36 písm. k), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 56 ods. 1, veta pred čiarkou, ods. 2, § 36 písm. k), l) Tr. zák. § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 1.500,- (jedentisícpäťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. k), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Vo zvyšnej časti zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa 20. 11. 2022 v čase medzi 02.48 h a 02.53 h v Banskej Bystrici, na ulici Strieborné námestie, viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Kodiaq s evidenčným číslom F. XXX G. tak, že sa v dôsledku predchádzajúceho požitia alkoholických nápojov plne nevenoval vedeniu vozidla a dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho pri cúvaní zadnou časťou vozidla narazil do parkovacieho automatu spojeného s dopravným značením, na mieste nehody nezotrval a s vozidlom odišiel na ulicu Horná Strieborná, odkiaľ s vozidlom začal opätovne cúvať, počas čoho sa opätovne v dôsledku predchádzajúceho požitia alkoholických nápojov plne nevenoval vedeniu vozidla a dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho zadnou časťou vozidla narazil do prednej časti tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz S 400d s evidným číslom F. XXX H., na mieste nehody opäť nezotrval a vozidlo zaparkoval na vzdialenejšie parkovacie miesto, pri dokumentovaní dopravnej nehody sa následne podrobil dychovej skúške, pri ktorej mu bolo

elektronickým meračom AlcoQaunt 6020 plus č. A409654 dňa 20. 11. 2022 v čase o 03.45 h namerané množstvo 1,14 mg/l alkoholu v dychu, pri opakovanej skúške vykonanej v čase o 04.05 h mu bolo namerané množstvo 1,00 mg/l alkoholu v dychu, pričom následne bolo zistené, že v dôsledku zavinenia dopravnej nehody spôsobil vlastníkovi vozidla s evidenčným číslom F. XXX H. A. F., nar. XX. XX. XXXX, škodu jeho poškodením vo výške 10 426,73 Eur, vlastníkovi vozidla s evidenčným číslom F. XXX G. spoločnosti VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko, s. r. o., so sídlom Vajnorská 98, Bratislava, spôsobil škodu jeho poškodením vo výške 939,60 Eur a vlastníkovi parkovacieho automatu spojeného s dopravným značením spoločnosti EEI, s. r. o., so sídlom Gorkého 4, Bratislava, spôsobil škodu jeho poškodením vo výške 420,00 Eur.

Za to bol obžalovanému podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k), písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 54 Tr. zák. uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 20 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 8 Tr. zák. sa do trestu zákazu činnosti započítava doba, počas ktorej obžalovaný nesmel na základe opatrenia štátneho orgánu vykonávať činnosť, od 20. 11. 2022.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 24.10.2023, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa nestotožnil, pokiaľ ide o uložený trest. Zdôraznil, že vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti, ale najmä vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší život, vyplývajúci najmä z odpisu registra trestov a z výpisu z evidenčnej karty vodiča, nebolo na mieste ďalšie tretie alternatívne riešenie jeho trestnej veci, a to vo veľmi krátkom časovom období, pretože na dosiahnutie účelu trestu, vrátane prevýchovnej a preventívnej funkcie, bolo na obžalovaného potrebné pôsobiť uložením trestu odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmienene odložený na primeranú skúšobnú dobu, počas ktorej by prehodnotil doterajší spôsob svojho života, pod hrozbou premeny takéhoto trestu na trest nepodmienečný. V tomto smere považoval za absurdné tvrdenie okresného súdu, že trestom spojeným s odňatím slobody by obžalovaný nebol žiadnym spôsobom motivovaný do budúcnosti nespáchať žiadnu trestnú činnosť.

Ak sa prvostupňový súd domnieval, že trest povinnej práce vo výmere 200 hodín je prísnejší ako trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, je potrebné poznamenať, že takýto trest povinnej práce by bolo možné odpracovať pomerne rýchlo napr. za 50 dní, ak by boli odpracované 4 hodiny denne, v dôsledku čoho by bol obžalovaný povinný viesť riadny život počas jeho výkonu len uvedenú dobu, avšak pri ním navrhnutom najprísnejšom druhu trestu by to bola doba až 18 mesiacov. Okrem toho v prípade zavineného nevykonaného trestu povinnej práce vo výmere 200 hodín by bol obžalovanému nariadený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 100 dní, čo je taktiež podstatne kratšia výmera ako by bola v prípade premeny trestu odňatia slobody na nepodmienečný vo výmere 6 mesiacov.

Neprimerane mierny je taktiež uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 20 mesiacov, nakoľko obžalovaný viedol vozidlo pod značným vplyvom alkoholu v krvi (2,38 promile alkoholu po uplynutí 1 hodiny od dopravnej nehody), zároveň svojím pokračovacím konaním spôsobil dve dopravné nehody, ktorých následkom vznikla väčšia škoda na cudzom majetku. Okrem toho z výpisu evidenčnej karty vodiča ako aj ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný sa napriek jeho relatívne nízkemu veku dopustil už 10-ich priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, aj keď sú menšej závažnosti.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám rozsudkom tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody vo výmere aspoň 6 mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní aspoň 18 mesiacov a súčasne mu uloží aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere medzi 24 až 30 mesiacov.

K podanému odvolaniu sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 13.11.2023. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, ako aj na argumentáciu okresného súdu v jeho odôvodnení na stranách 4 a 5, s ktorou sa v plnej miere stotožnil. Uviedol, že konajúci súd vyčerpávajúco a zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, prečo je uložený

trest povinnej práce adekvátny a z akého dôvodu mu neuložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, ako to navrhol odvolateľ v záverečnej reči.

Prokurátor nijakým spôsobom bližšie nerozviezol svoju argumentáciu, na základe ktorej by mu mal byť uložený podmienený trest odňatia slobody. V ďalšej časti prokurátor vedie polemiku pri porovnávaní trestu povinnej práce s trestom odňatia slobody, a to z pohľadu záruk vedenia riadneho života z jeho strany. Je možné pripustiť záver, že trest odňatia slobody je prísnejší ako trest povinnej práce, resp. iný alternatívny trest, avšak pri ukladaní trestu je nevyhnutné individualizovať každú jednotlivú vec podľa osobitných špecifických kritérií toho ktorého prípadu.

Zdôraznil, že od začiatku plne spolupracoval s OČTK, priznal sa a skutok oľutoval, nerobil ani žiadne obštrukcie. Následne obom poškodeným dobrovoľne uhradil vzniknutú škodu, ktorú si z tohto dôvodu už ani jeden z nich v tomto konaní neuplatňoval.

V ďalšom poukázal na § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák. a § 54 Tr. zák., z ktorých vyplýva, že horná hranica pri súdenom trestnom čine nie je ani v polovici trestnej sadzby, pri ktorej sa môže ukladať trest povinnej práce, teda uloženie alternatívneho trestu je prirodzené a ničím nevybočujúce z úmyslu zákonodarcu. Navyiac, ide o menej závažný trestný čin, pričom uloženie trestu povinnej práce odôvodňovalo aj splnenie ďalších dôležitých okolností, vyplývajúcich z § 34 ods. 4 Tr. zák. Uloženie tohto druhu trestu by malo prichádzať do úvahy predovšetkým za prejavy, kde je na páchatel'a žiadúce pôsobiť verejnou mienkou. Pri výkone tohto trestu sa bude musieť zúčastniť určenej práci a všetky osoby, s ktorými príde do kontaktu, budú vedieť, že vykonáva konkrétny trest, nakoľko výkon práce bude prebiehať na verejných miestach a jeho výsledok bude mať dopad na širšiu verejnosť. V tomto smere to bude pre neho nepríjemná situácia oproti výkonu podmieneného trestu odňatia slobody, o ktorom by v podstate nikto nevedel.

Dal do pozornosti, že táto trestná vec bola za zvláštnych okolností medializovaná, keď sa nahrávka z kamery dostala do verejného priestoru, v dôsledku čoho sa na sociálnych sieťach stal terčom rôznych vtipov, ako aj odsúdenia zo strany verejnosti, čo bol taktiež určitý druh trestu, ktorý s pokorou prijal. Zdôraznil, že ak by odvolací súd dospel k názoru, že podané odvolanie bolo čiastočne dôvodné, nenamietal proti prípadnému sprísneniu trestu povinnej práce v počte hodín, ktoré má odpracovať.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykonalo v neprítomnosti poškodeného A. F. a splnomocnencov poškodených CAMEA car, a.s. a EEI s.r.o., bolo doplnené dokazovanie o potvrdenie o majetkových a zárobkových pomeroch obžalovaného, ako aj o jeho daňové priznanie.

Prokurátor krajskej prokuratúry sa v plnom rozsahu pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania. Zdôraznil, že trest uložený prvostupňovým súdom je neprimerane mierny. Navrhol zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku s tým, aby odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody a jeho výkon podmienne odložil na primeranú skúšobnú dobu v intenciách, ako je uvedené v písomnom odôvodnení odvolania a zároveň sprísnil výmeru uloženého trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel tak, aby mu uložil tento druh trestu vo výmere najmenej 24 mesiacov.

Obhajca sa v plnom rozsahu pridržiaval argumentácie z písomného vyjadrenia k podanému odvolaniu. Uložený trest okresným súdom považoval za primeraný a zákonný. Pokiaľ by odvolací súd dospel k záveru, že tento trest je potrebné modifikovať, navrhol eventuálne sprísniť výmeru trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Zároveň žiadal, aby obžalovanému nebol uložený trest odňatia slobody ako najprísnejší druh trestu a v tomto prípade ponechal na úvahu konajúceho súdu aj eventuálne uloženie ďalšieho alternatívneho druhu trestu, napr. trestu peňažného v primeranej výmere. V prvom rade však navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu. Uviedol, že celé toto jeho konanie mu skomplikovalo život, bol terčom posmechu, vzal si však z toho veľké ponaučenie. V súčasnosti pracuje, dosahuje príjem približne 1.500,- Eur mesačne, má aj nejaké peňažné úspory, ako vyplýva z potvrdenia o jeho majetkových pomeroch. Je slobodný a nemá deti.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania okresného prokurátora zistil, že bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k tomuto výroku, čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané čiastočne dôvodne, nakoľko došlo k celkovému sprísneniu trestu uloženému obžalovanému, hoci nie v takom rozsahu ako sa domáhal odvolateľ.

Po splnení prieskumnej povinnosti podľa § 317 ods. 1 Tr. por. dospel krajský súd čiastočne k inému záveru ako okresný súd, nakoľko bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona a uložený trest považoval celkovo za neprimerane mierny. Keďže odvolanie okresného prokurátora preto považoval za čiastočne dôvodné, rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil v celom výroku o treste a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozsudkom tak, ako je uvedené v jeho výrokovej časti.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinný, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a rozhodol rozsudkom.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná pozornosť odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol, okrem zvýšenia výmery trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, aj k súčasnému uloženiu trestu odňatia slobody, ako sa toho domáhal odvolateľ, najmä ak odvolací súd uložil obžalovanému zároveň ďalší alternatívny druh trestu a to trest peňažný.

Pri úvahách o určení druhu trestu a jeho výmery mal krajský súd za to, že už okresný súd správne u obžalovaného zistil 2 poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k), l) Tr. zák., t.j., že dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu a súčasne sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval. Okresný súd však pochybil, keď u obžalovaného vzhladol priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j., že už bol za trestný čin odsúdený. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má v ňom 2 záznamy, prvé trestné konanie bolo skončené zmierom a v druhom trestnom konaní mu bol uložený peňažný trest vo výmere 400,- Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, nakoľko však peňažný trest zaplatil v celej výmere, hľadá sa aj v tomto prípade na neho ako keby odsúdený nebol. Za takéhoto stavu neexistoval žiadny zákonný dôvod, ktorý by u obžalovaného odôvodňoval aplikáciu tejto priťažujúcej okolnosti. Naproti tomu mu však nemohla byť z tohto dôvodu, prihliadajúc zároveň na počet spáchaných priestupkov, priznaná ďalšia poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Nemožno opomenúť ani to, že v prvých dvoch prípadoch išlo o úplne iný druh trestnej činnosti ako v tejto trestnej veci. Navyiac je potrebné okresnému súdu vytknúť, že v odôvodnení jeho rozhodnutia absentuje uvedenie konkrétnych poľahčujúcich a priťažujúcej okolnosti, ako aj ich pomeru. Ešte závažnejším pochybením bolo to, že pri ukladaní trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá napriek prevahe poľahčujúcich okolností nepoužil § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák., t.j. neznižil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby určenej pre tento druh trestu o 1/3-inu. Keďže poľahčujúce okolnosti prevažovali nad priťažujúcimi v pomere 2 : 0, došlo podľa § 38 ods. 3, 8 Tr. zák. k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu, a preto bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody až na 16 mesiacov. Pri ostatných druhov trestov prichádzajúcich do úvahy bolo možné obžalovanému uložiť, po znížení ich horných hraníc o 1/3-inu, trest povinnej práce vo výmere od 40 hodín do 213,33 hodín, peňažný trest vo výmere od 160,- Eur do 221 340,- Eur a trest zákazu uvedenej činnosti vo výmere od 1 roka do 7 rokov. Odvolací súd okrem pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zároveň podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, ktoré významne vyznievali v prospech obžalovaného.

Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Zhrnúc uvedené v prospech obžalovaného, okrem dvoch poľahčujúcich okolností a vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní, vyznievalo taktiež to, že prejavil kritický postoj k trestnej činnosti, pričom ide o mladého človeka, ktorý mal v čase skutku 21 a pol roka. Obžalovaný navyše pracuje a zabezpečuje si živobytie z legálneho príjmu približne 1 500,- Eur mesačne. Je slobodný, bezdetný, jeho majetkové a zárobkové pomery preukazuje aj písomné potvrdenie, z ktorého vyplýva, že je vlastníkom bytu a rodinného domu, taktiež má úspory približne vo výške 27 000,- Eur v peňažných ústavoch.

Na druhej strane možno v určitej miere akceptovať odvolacie námietky okresného prokurátora vyznievajúce v neprospech obžalovaného, a to, že v jeho prípade ide už o tretie trestné stíhanie v relatívne krátkom časovom období, ako aj vysoká koncentrácia alkoholu v jeho krvi pri skutku, taktiež počet priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorých sa dopustil v 12 prípadoch, hoci nemožno opomenúť, že tieto nespáchal závažnejším spôsobom a boli mu za ne ukladané pokuty najviac do výšky 60,- Eur. Nemôže mu však byť na ťarchu, že spáchal väčšiu škodu, pretože táto skutočnosť je jedným zo zákonných znakov skutkovej podstaty a premietla sa aj do právnej kvalifikácie skutku, nakoľko išlo o tzv. kvalifikovanú skutkovú podstatu daného trestného činu, pri spáchaní ktorého došlo aj k zvýšeniu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Po komplexnom posúdení vyššie uvedených rozhodujúcich skutočností a okolností dospel krajský súd k záveru, že ním uložené druhy trestov popri sebe, vrátane ich výmery, obsahujú v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, zároveň postačujú na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedajú aj všetkým ďalším zákonným ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukladanie trestov.

Nad rámec uvedeného krajský súd dodáva, že sa v súlade s odvolateľom nestotožňuje s právnym názorom okresného súdu v tom smere, že trest povinnej práce je prísnejší ako trest odňatia slobody, nakoľko tento trest je nielen univerzálnym, ale nepochybne aj najprísnejším druhom trestu, ktorý možno uložiť podľa príslušných ustanovení Trestného zákona, pričom práve hrozba nariadenia jeho výkonu v prípade predchádzajúceho podmieneného odkladu na skúšobnú dobu je jedným z najvýznamnejších prvkov, ktorý motivuje páchatel'a, aby v budúcnosti, resp. aspoň počas plynutia skúšobnej doby viedol riadny život.

Výrok o vine odvolací súd nepreskúmaval, pretože už nebol odvolaním napadnuteľný a v tejto časti zostal rozsudok nedotknutý.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní okresného prokurátora, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.